

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 10. De ijs, quæ corpori post mortem eueniunt: ac de sepultura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

ue causam meam apud unigenitum filium tuū; mitiga iram illius tua potenti intercessione, & impetra mihi locum veræ pœnitentiæ, priusquam tempus eam faciendi elabatur. Et quoniam sententia, quæ in morte feretur, est irrevocabilis, effice, Mater clementissima, ve pro me illa pronuncietur, quo benedictum fructum ventris tui IESVM Christum videre, eoque tecum in omnem seculorum æternitatem perfrui valeam, Amen.

Ad huius meditationis scopum respiciunt ea, quæ in tertia parte dicuntur, in Meditatione de morte diuitis Epulonis, & mendici Lazari; quæ historia viuum quoddam Exemplar est eorum, quæ in hac Meditatione sunt posita.

MEDITATIO X.

*DE IIS QUÆ CORPORI POST MORTEM EVENIUNT,
ac de sepultura.*

*Quid sit
mortificatio.*

Præcipuis fructibus, quos ex mortis meditationibus nos referre oportet, non minus ille est, quod ex eis discamus nobile illud virtutis exercitium, quod ab affinitate, quam cum ipsa morte habet, mortificationem appellamus: quæ nihil est aliud, quam passionum, & inordinatarum affectionum nostrarum mors, qua vitam illis adimimus; easque reprimere ac

seve-

sepelire conamur, quoadusq; in puluerem, & nihilum redigantur eo modo, quo Dauid ait.

a Persequar inimicos meos, & comprehendam illos; & non conuertar, donec deficient; cōfringā illos nec poterūt stare, cadent subtus pedes meos. Propterea inquit S. Ambrosius

a Psal. 17. 38

Lib. de bono

vitam Iusti esse quandam mortis imitationem:

mortis c. 3.

eo quod assiduum illius studium sit, carnalem vitam, quam intra se experitur, omnium rerū, quas caro, & voluntas propria inordinate appetunt, priuatione, & pullulantiam concupiscētiarum repressione, perimere, quoadusq; instar mortui se habeat ad omne peccatum: iuxta illud

lud Apostoli: b Existimate, vos mortuos qui-

b Rom. 6. 11

dem esse peccato, viuentes autem DEO in

Christo Iesu. Et iterum c Si mortui estis cum

c Col. 2. 20.

Christo ab elementis huius mundi, quid ad-

huc tanquam viuentes in mundo discernitis?

ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque con-

tractaueritis; quæ sunt omnia in interitum

ipso vsu. d Sed mortificate membra vestra, quæ

d Col. 3. 5.

sunt supra terram, fornicationem, immunditiam,

libidinem, concupiscentiam malam, auaritiam, &c.

Huius mortificationis praxim ad mortis si-

militudinem ostendimus in hac meditatione,

cuius finis erit, ipsius mortis imitatio. Procede-

mus autem in ea per affectus timoris, qui ma-

gis proprij sunt via Purgatine; quamuis illi,

qui sunt amoris, efficaciores sint, iuxta illud:

e Fortis

e Cant. 3.6.

6. Parte Me-
dita. 10. &
11.

e Fortis est ut mors dilectio; dura sicut infer-
nus æmulatio, quia nimirum interimit, sepe-
lit, & euertit omnia, quæ amato sunt contra-
ria, uti suo loco declarabimus. Obiter nihilomi-
nus in hac meditatione trademus praxim modi
cuiusdam meditando valde utilis; quo externa,
& quæ sensibus percipiuntur, spiritualiter ex-
plicamus, & applicamus internis: ex quo regu-
las, & documenta perfectionis colligimus.

PUNCTVM I.

- P**RIMO itaque considerandum, quale re-
mansurum sit corpus meum post mortē,
anima destitutum: ubi speciatim tres il-
lius miseras mecum perpendam. **P R I M A**
I. est, quod membrorum ac sensuum usu destitu-
tum, non possit amplius videre, audire, loqui,
ex vno in aliud latus se vertere, bonis vitæ præ-
sentis gaudere, neque affici ex rebus pulchris,
suavi Cantuum Musicorum Symphonia, odo-
ribus fragantissimis, cibis sapidissimis, rebus
ad tactum delicatissimis: hæc enim omnia non
plus illud afficiunt, quàm si non essent: eò quod
instrumenta perdiderit, per quæ istis gaudere,
ac frui consueuerat: parumque illi profutu-
rum sit, quod eis aliquando vltimum fuerit.
- II.** **S E C V N D A** miseria est, quod sit defor-
me, pallidum, indecorum, ac foetidum, ma-
gnoque impetu ad corruptionem festinet, adeò
ut quod paulò ante pulchritudine sua oculos
spectantium recreabat; idem nunc sua defor-
mitate sit horrore.

Ex

Ex quo *tertia* resultat *miseria*: nimirum quòd ab omnibus solum in cubiculo, & in eorum, qui illud sepulturæ tradituri sunt, potestate, relinquatur: imò amici, & domestici ipsi vehementer vrgeant, vt quamprimum domo eiiciatur; & pro magno pietatis genere habeant, si quàm citissimè id fieri curent.

Ex hac consideratione colligam, quàm prudenter, & securè facturus sim, si ea, quæ mihi post mortem violenter, & sine fructu euentura sunt, modò, dum viuo, præueniam; meq; velut mundo, & omnibus, quæ carnis, & sanguinis sunt, mortuum tractem; enitarq; mortem in tribus illis iam dictis proprietatibus aliquo modo imitari: mortificãdo sensus meos; & me cunctis eorum voluptatibus priuando, non illicitis tantùm, sed etiam licitis, verùm non necessariis: Ad eò vt, veluti mortuus, non habeam vltra pedes, manus, oculos, aures, gustatum, & linguam, ad omnia, quæ peccati speciem præferunt; & perfectioni, quam profiteor, aduersantur; neque pulchræ blandientesque præsentis vitæ res magis me afficiant, quàm si non essent: in quibus non considerabo, quid modò illæ; sed quid paulò post, futuræ sint. Nam vt S. Gregorius Papa inquit, quãtis libet auri, & argenti molibus circumdetur, quibuslibet pretiosis vestibus induatur caro, quid est aliud quam caro? Quid autem est a caro nisi fœnum; & quid gloria eius, nisi flos agrî, qui vnico flatu marefcit? Denique virtutè generoso ad eò animo sequar; vt, sicut moritu-

Hom. 13. in
Euang.

a Isa. 40. 7.

ritur de illis, à quibus deseritur, & relinquitur; ita ego quoque nihili æstimem, quòd mundus me deserat, conuersationem meam fugiat; meque non aliter ac mortuum, & crucifixum abhorreat: sed fortiorem me reputem, si idem mihi accidat, quod Dauidi, de se dicenti; *b Psal. 30. 12* videbant me, foras fugerunt à me: obliuioni datus sum tanquam mortuus à corde. Factus sum tanquam vas perditum; quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. Utinam morerer mihi ipsi in corde meo: ut nec sentirem me ab hominibus velut mortuum tractari; Utinam ita mortuus, & *c Gal. 6. 14.* crucifixus essem omnibus rebus, quæ mundi sunt: ut mundus me quoque mortuum, & crucifixum existimaret. Concede mihi, dulcissime IESU, ut per legem gratiæ tuæ, moriar legi culpæ, Deo que soli viuam; ac delectabile mihi sit, in eadem Cruce tecum esse crucifixum, ut deinceps *d Gal. 2. 20.* non ego viuam, sed tu in me, per omnia secula seculorum, Amen.

PUNCTVM II.

SECUNDO, perpendam *vestimenta, lectum, & habitaculum*, quæ corpori meo mortuo præparabuntur. *Indumentum* est ferè totius domus vilissimū, & simplicissimum; quia non est aliud, quàm abiectum aliquod linteum, quo cadauer inuoluatur, sine vllis aureis vel fericeis ornamentis: quorum si nonnulla funeri meo, (cùm ad sepulchrum corpus deferendum est) condecorando superimposita fuerint, attamen, priusquam illud

sub

sub terram condatur, auferentur. *Lectus* est dura terra; &, (vbi *Isaias* Propheta inquit) *a* *Isa. 14. 11.*
subter illud sternetur tinea, & operimentum eius erunt vermes: Cortinæ & puluinaria, arida reliquorum mortuorum ossa. Eiusdem quoque generis erit *habitaculum* siue cubile, quod aliud non erit, quàm fossa septem pedum longitudinis, quæ mediâ horâ construitur: nam cæteræ sepulchrorum splendidæ fabricæ, ad quid deseruiunt mortuo corpori, quòd iis frui, & gaudere nequit? Ex his omnibus vehemènti pudore suffundar, de vanitate, & curiositate mea, qua desidero vestium splendorem, lecti mollitiem, habitationis amplitudinè; enitarque mortificare omnem in his rebus immoderantiam, & æquanimiter tolerare earum defectu: eò quòd ea, quæ habeo, quantumuis modica sint, multa nimis sint, si comparentur cum his, quæ mihi post mortem remansura sunt.

SPECIATIM vero, si religiosi votis obstrictus sum, aut perfectionis desiderio flagro, acres hinc stimulos, & incitamenta colligere possum, vt talis sim per excellentiam, omnem videlicet studium eò conferendo, vt vita mea, sit assidua quædam mortis meditatio, ac imitatio in tribus huic statui propriis: PRIMVM in omnium rerum expoliatione, ad quòd PAVPERTAS me obligat; sicut mortuus, omnium opum suarum Dominiũ amittit, quæ ad hæredes ipsius, vel ad pauperes transeunt; nec sentit, quòd vilissimo vestimèto còtègatur aut loco abiectissimo sepeliatur: ita ego non còtèrus

ero

Vota Religio-
nis sunt
imitatio
mortis.

I.

ero, quòd omnia, quæ possidebam abiecerim, & in pauperes erogauerim, vt nudum IESVM sequerer, verùm etiam rerum necessariarũ defectum placido animo feram; nec modò non conquerar, (sicut nec mortuus conqueritur) si vilissima quæque in vestimentis, lecto, & habitatione mihi attribuantur; sed lubenti etiam id animo amplectar. Etenim si *b nudus de utero matris meæ egressus sum, & nudus reuertar illuc*, parũ est, si nudus quoq; modo supradicto, viuam: vt sic mediũ vitæ meæ, cũ ingressu, & exitu correspondeat, & conforme sit.

b Job. 1. 21.

II.

SECUNDO etiam mortuum imitabor in omnium voluptatum sensuum abdicatione, & renuntiatione: ad quod me obligat perfecta CASTITAS. Vt quemadmodum in morte matrimonia dissoluuntur, cessant curæ, quoad vxorem, filios, vniuersamque familiam, vt sit diuortium quoddam vniuersale ab omnibus rebus terrenis, & carnis voluptatibus; ita ego quoq; per votum castitatis mortuus sim omnibus hisce rebus, & curis earum; meque non aliter ad illa habeam, quàm si vel ea in mundo non essent; vel ego illis non viuerem.

III.

TERTIO, mortuum imitabor in perfecta OBEDIENTIA: Vt quemadmodum corpus mortuum patitur se pro alterius libitu portari, & tractari, sine vlla resistantia, querela, aut repugnantia; nec habet voluntatem ad eligendum amictum, aut sepulchrum, vel aliud quidquam; sed ea tantùm, quæ ab aliis ei donantur,

acceptat:

acceptantia & ego in omnibus, vbi peccatum non sit, à Prælati, & Superioribus meis permittam me gubernari; illisque in cunctis, siue alta, siue humilia; siue dulcia, siue amara; siue facilia, siue difficilia fuerint, obtemperabo sine vlla excusatione, contradictione, aut repugnantia: nec propriam voluntatem habebō, qua hoc vel illud eligam; sed voluntati propriæ mortuus, alienæ me submittam; & ea tantam, quæ mihi data fuerint, humiliter acceptabo.

Hæc sunt proposita, quæ mihi ex hac mortis consideratione sunt elicienda: quæ in opus quoque conferre aduirtar. neq; magnum quid est quinquaginta annis (quamuis fortè non sint futuri quinquaginta dies) hoc pacto mortem anticipare, vt securus sim de vita æterna: in qua quinquagies millemis millionibus annorum possidebo cœlestis regni diuitias; illiusque gaudiis, & opulentia perfruar; perfectamque libertatem, ab omni miseria liberam, adipiscar. O felicem mortem, quam excipit tam scelix vita. O dulcissime IESU, cuius vita fuit continua quædam mors; vt nobis sanctissimæ, & perfectissimæ vitæ exemplum quoddam præferres; largire mihi hanc gratiã, vt ad tui imitationem viuam, & moriar; nudus à terrenis rebus omnibus, mortificatus cunctis sensuum deliciis, ac voluptatibus; & *subiectus omni humane creaturæ*, obtuum a c. 1. Pet. 2. 13. morem. Fac, vt omni tempore cunctis rebus visibilibus mortuum me reputem, vt d. *vita* d. Col. 3. 3.

Pars. I.

H

mea

mea abscondita sit tecum in Deo, per omnia secula seculorum, Amen.

PUNCTVM III.

- I. **T**ERTIO reuoluam mecum, iter corporis vsque ad sepulchrum, ponderando
 PRIMVM: quomodo in feretro collocandum, & alienis humeris vsque in Ecclesiam deferendum sit: & quod paulo ante per vicus, & plateas obambulabat, omnem in partem oculos circumferens; & sacram ædem ingrediens, omnia & singula accuratè perlustrabat, nūc alienis pedibus ingredietur, profusus cæcum, surdum, & mutum; fletus aliorum tantummodo, propter misericordiam suam incitamentum. Quamobrem ad carnis meæ lasciuia comprimendam, quoties è lecto surgo, recordabor illius horæ, qua alii ab eodem me tollent, nunquam ad illum rediturum: Quoties donec meæ gradus descendo, memor ero diei illius, quo alii per eisdem me deferent, sine ulla spe illos iterum conscendendi: Quoties per vrbs plateas obambulo, paulò post per easdè plateas, ab aliis me esse deferendū; eandemq; Ecclesiam ita alienis pedibus ingressurū, vt nunquam deinceps eam sim egressurus.
- II. **S**ECUNDO considerabo, quali cum comitatu ad sepulchrum deferendus sim: aliis cantantibus, aliis plorantibus, quamplurimis vero sequentibus, vt me per eum honorent; vbi expectam mecum, nihil corpori meo tunc profuturum,

rum,

rum, quod modico aut amplo honore afficiatur; & multò minus animæ, si in inferno ardentissimis gehennæ ignibus torqueatur: imò honor hic, si cum illa noffet, acerbior em illi cruciatum adferret.

III.
 TER TIO, intuebor, quomodo corpus meum in sepulchrum inferant, terra cooperiant, atque in summitate illius lapidem imponant: quod tamen ibi vermes depascentur, in pulverem, & cinerem redigetur, ac paulò post ita prorsus obliuioni tradetur, atque si nunquam in mundo extitisset. Et quanquam multa, & admodum honorifica illius post mortem haberetur memoria: attamen id animæ parum utilitatis adferet, nisi DEO fruatur: quemadmodum parum prodest Aristoteli, & Alexandro Magno, multis in hoc mundo præconiis celebrari, cum animæ ipsorum in inferno, atrocissimis tormentis excrucientur; iuxta illud, quod quidam S. Vir de illo dicere solebat. *Condoleo tibi Aristoteles: qui, vbi non es, laudaris; &, vbi reuera es, cruciarius.*

Ex his considerationibus quædam eliciam documenta: Primo namque discam, vanos huius mundi honores nihili æstimare: *Deinde* memetipsum profundè humiliare, & omnium pedibus velut a *Vermem* ac puluerem, qui ab *apsal. 21. 7.* omnibus conculcatur, & *abjicitur*, substernere: Tum etiam pauperes, & humiles non aspernari, quibus paulò post in morte sim futurus æqualis. Demum, animam meam alloquens, dicam: Intuere diligenter, quem finem

b Psal. 1. 4.

habitura sit caro, qua circumdata es: Vide quam foueas, quam molliter tractes, quam exornes, supra quam extruas turres inanes; cum omnia hæc nihil aliud sint, quam *b puluis, quem proicit ventus à facie terra*, & mox in eandem reuertitur. Pudeat te, tam vili & abiectæ carni esse subiectam; quin potius da operam, vt eam tibi velut ancillam subiicias; quo tibi adiumento sit, ad æternam vitam acquirendam. Domine Deus æterne, illumina oculos inopis animæ meæ, supernâ luce tuâ, vt videat tristem ac lamentabilem miseri corporis sui terminum; & præsentia omnia, spe futurorum bonorum, pro nihilo ducat, Amen.

c Hier. 22.

29.

d 4. Reg. 9.

35.

QV A R T O & vltimò considerabo, incertum esse, an tam honorificum mihi obuenturum sit funus, an verò Deus, ad scelerum meorum punitionem permissurus, vt in ventribus piscium, aut ferarum sepeliar; aut (quemadmodum S. Ieremias Propheta inquit) *c Sepultura asini sepeliar, vt putrefactus & proiectus extra portas*, canibus & porcis in escam cedam, quemadmodum infelici *d Iezabel* accidit. Quod ego iuste, ob innumera flagitia mea, sum promeritus; siquidem bestiali vitæ sepultura quoque bestialis conuenit. Ac proinde, ad me quod attinet, inanem mundanorum funerum, & sepulchrorum pompam detestabor, desiderans, mihi in vita, & morte, humillimum totius terræ locum obuenire.

P O S S V N T quoque illa, quæ in tribus hisce punctis dicta sunt, spiritualiter explicari, ani

mæque

maque per peccatum mortuæ applicari. Illa namque remanet foeda & abominabilis; ad actiones, æternæ vitæ meritorias, efficiendas inepta; sepelientibus eam passionibus suis inordinatis in profundo malorum; & contegētibus lapide obstinationis, quousque ad obscurum, & horrendum inferni sepulchrum deferatur. Quæ omnia ad insignem me promouere debēt compassionem: si enim corpus, quod ab anima derelictum est, desleo; cur non magis animam, quam Deus deseruit, deploram? Et quandoquidem mortuo corpori vitam, si possem, restituerem: rationi quoque consensaneum est, vt animam meam summa diligentia & solitudine viuificare satagam, mediis, quæ Deus mihi ad hoc contulit, adhibitis; priusquam cum corpore anima quoque, omnia iam remedii spe sublata, emoriatur. O Deus æternæ, noli permittere, vt in viuo corpore animam mortuam circumferam: viuifica tu illam gratiâ tuâ; vt quando corpus eam reddiderit, vitam æternam consequatur. Amen.

Ex D. Aug.

Hæc consideratio fusius tractabitur in tertiâ parte in Meditatione de tribus defunctis à Christo resuscitatis.

os 50